

EXPUNERE DE MOTIVE

Agricultura României se află la un nivel de dezvoltare nesatisfăcător atât față de posibilități, cât și față de necesitățile țării, în contextul globalizării piețelor. Performanțele actuale ale agriculturii românești o fac aproape în întregime necompetitivă în cadrul Uniunii Europene. Slabele performanțe se datorează, în primul rând, nivelului scăzut al dotării producătorilor agricoli cu utilaje și, în consecință, sunt necesare măsuri urgente de sprijinire a rezolvării acestei situații.

După 1989, au fost inițiate măsuri reparatorii pentru diferite categorii sociale care au vizat, între altele, reconstituirea dreptului de proprietate al salariaților asupra unei părți din averea națională, reprezentând acțiuni la diferite societăți comerciale supuse procesului de privatizare, precum și reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și imobilelor preluate abuziv.

Pentru țărănul român, care n-a mai dispus de propriul inventar agricol, preluat în cadrul cooperativizării socialiste, nu au fost luate nici un fel de măsuri compensatorii, cu excepția reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor deținute.

De aceea, este drept și moral să se pună în practică măsuri compensatorii și în contul inventarului agricol și/sau silvic preluat de la persoane fizice prin mijloace abuzive, nedemocratice. Colectivizarea socialistă a agriculturii a fost și ea o acțiune abuzivă, marea majoritate a țăranilor semnând cererile de înscriere în cooperative în urma unor presiuni psihice și fizice insuportabile.

În perioada comunistă, dar și ulterior, agricultura și silvicultura au subvenționat industria, pe seama țăranilor făcându-se protecție socială. Prețurile produselor agricole au fost impuse de stat la niveluri foarte joase, de regulă sub prețul de cost, iar plata zilelor-muncă prestate de țărani era sub valoarea lor reală.

Această situație a condus la starea de totală decapitalizare a producătorilor agricoli și silvici, fără vina lor. De această situație a beneficiat întreaga populație a României, cumpărând produse agro-alimentare relativ mai ieftine. De aceea, în România, ca stat în care se dorește respectarea dreptății, se impune ca producătorii agricoli și silvici nedreptățiți să beneficieze de măsuri compensatorii.

Prezentul proiect de lege reglementează modul de compensare prin despăgubiri în echivalent a persoanelor fizice cărora, în cadrul acțiunii de colectivizare socialistă a agriculturii și al altor acțiuni abuzive întreprinse de autorități în perioada 1945 - 1989, li s-a preluat inventarul agricol și silvic.

Prin acest proiect de lege se propune ca aceste compensații să se acorde prioritar sub forma de cotă parte la cumpărarea de utilaje, instalații și unelte agricole și/sau silvice de către persoanele îndreptățite. În mod excepțional, măsurile compensatorii constau și din acordarea de despăgubiri bănești.

Acordarea compensațiilor se propune a se planifica pentru plată pe parcursul a cinci ani, prin legile anuale ale bugetului de stat.

Prin modalitatea prioritară de despăgubire, proiectul de lege asigură sprijinirea dotării urgente și semnificative a producătorilor agricoli și silvici români cu utilaje, instalații și unelte, astfel încât, împreună cu alte măsuri de sprijin, agricultura românească să poată deveni competitivă în Uniunea Europeană, respectiv în contextul globalizării piețelor agricole.

În temeiul celor prezentate mai sus, vă supunem spre aprobare prezenta propunere legislativă privind acordarea de compensații persoanelor spoliata de inventarul agricol și silvic în perioada comunistă.

Inițiator:

Deputat Giurgiu Mircea - independent

